

Szeretet

2018

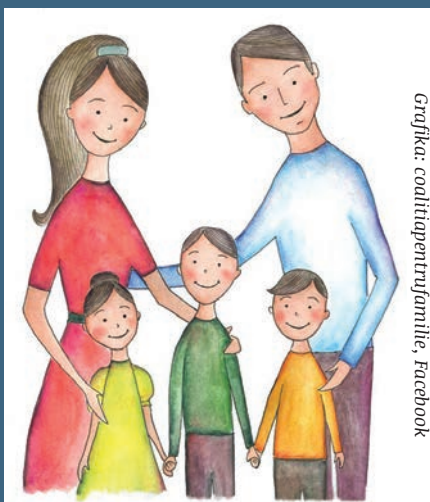
OKTÓBER

10. szám

A ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTÁK LAPJA – ÚJ SOROZAT: XXIX. ÉVF. – ALAPÍTÁSI ÉV: 1921

Fotó: zilahai táborozók Gyergyóban

Vallásokról és értékekről

Grafika: coalitapentrufamilie, facebook

„Egy férfi és egy nő”, mondja a Biblia.
„Egy férfi és egy nő”, mondják, akik a Bibliát Isten kijelentett Igéjének és életükre zsinórmértéknek tartják.
„Egy férfi és egy nő”, mondhatod te is **2018. október 7-én**, a népszavazáson.

KÉRÜNK, MENJ EL SZAVAZNI!

Mivel bizonyos körökben egyre többet emlegetik manapság a nagy világvallások előnyeit, hasznos lehet, ha ezek értékét latolgatva megvizsgáljuk pozitívumaikat és hátrányaikat.

Először is, feltehetjük a kérdést, hogy **igazak-e valójában** ezek a vallások? Az, hogy egy világvallás állítása igaz-e, vagy sem, nagyban függ az igazság fogalmának értelmezésétől. Különböző vallások ugyanis más-más módon közelítik meg az igazság kérdését. Az ún. „nyugati”, pontosabban közel-keleti vallások – judaizmus, keresztyénség és iszlám – úgy gondolják, hogy az nevezhető igazságnak, ami megfelel az *objektív valóságnak*. Továbbá hangsúlyozzák, hogy két egymásnak ellentmondó állítás nem lehet egyszerre igaz. Ennek az igazságfogalomnak a fényében szerintünk az iszlám igazat mond akkor, amikor az imádság fontosságát hangsúlyozza, de gyökeresen téved, amikor tagadja, hogy Istennek Fia lehet. A „távol-keleti” vallások – hinduizmus, buddhizmus, taoizmus – igazságfogalmával azonban már más a helyzet. Egy panteista számára ugyanis az igazság kérdése egy dolog, nem kettő (azaz nem igaz vagy hamis). Számára az igazság és a hazugság közötti különbség nem abban áll, hogy a szubjektív elgondolás megfelel-e az objektív valóságnak vagy sem. Mert a panteistának nem a megfelelés elve számít, hanem a mérték elve, azaz, hogy az illető gondolat vagy állítás milyen fokozatban igaz. Mert bármi lehet részben igaz, és részben hamis. Egy hindu számára így minden hihető, még a keresztyénség is. Sőt, még az önmaguknak ellentmondó állítások is igazak lehetnek. Ezért dicsekszenek a távol-keleti vallások hívei azzal, hogy ők befogadóak, míg a közel-keletiek véleményük szerint kirekesztőek.

(folytatás a 3. oldalon)

88 C9PööExS 88

■ 2018 szeptember 6-án **Antal Ferenc**, a Szeretet volt munkatársa kapott rangos kitüntetést Nagyváradon. Testvérünk és kollégánk a Bihar-megyei RMDSZ szervezet által létrehozott, a gazdag életpályát maguk mögött tudóknak járó **Fehér Dezső díjat** vehette át Szűcs Lászlótól, a MÚRE (Magyar Újságírók Romániai Egyesülete) Bihar-megyei elnökétől, és Szabó Ödön megyei képviselőtől. A díjat több évvel ezelőtt alapította az RMDSZ Bihar-megyei szervezete, ám a jelölést szakmai alapon a MÚRÉ-ra bízta. Idén a szakmai véleményezők eltértek a bevett kritériumoktól, és egyházi sajtóban tevékenykedőket tüntettek ki, az egyházakra bízva a jelölést is. Az eseményről következő lapszámunkban részletes beszámolót olvashatnak.

■ Az elnökség döntése értelmében a Szövetség **sajtótermékeinek árai 2019-re sem változnak**: a Szeretet előfizetése 23, a Vezérfonal 6, az Áhítat 18, a Falinaptár 4 lejbe kerül. Kérjük a sajtófelelősöket, hogy **október 30-ig** igyekezzenek beküldeni a kézbesített megrendelési íveket. Az előző évekhez hasonlóan **interneten is** el lehet küldeni a rendelést, a Szövetség weboldalán, az rmbgysz.ro címen található rendelési ív kitöltésével.

■ **Ismét kórustalálkozó lesz Váradon.** A Nagyvárad Missziókerület szervezésében, 2018. november 3-án, 14 órai kezdettel kerül megrendezésre gyülekezeteink énekarainak VI. találkozója. A rendezvénynek szokás szerint a nagyvárad Emanuel Egyetem kápolnája ad otthont (Nufáruui út 87.). Várjuk szeretettel közösségeink énekkarait, ifjúsági kórusait, zenei együtteseit, lekipásztoraikat, és minden kedves érdeklődőt. **Jelentkezési határidő:** október 15! **Kapcsolattartás:** Székely András, Tel: 0721 479 946; E-mail: szekely.andras@yahoo.com.

■ **Furcsa intézkedés oktatásügyben.** Szeptember elején, iskolakezdés előtt néhány nappal rendelte el a román oktatási minisztérium, hogy a magyar tannyelvű osztályokban csak szakképzett román tanárok oktathatják a román nyelv tantárgyat, akik szinte mind román anyanyelvűek, és nem tudnak magyarul. Az intézkedés nagy felháborodást váltott ki mind a szülők, mind a pedagógusok közt.

OKTÓBERI ESEMÉNYEK

- **2-án** kerül sor a nagyvárad missziókerület **lelkipásztorainak munkaközösségére**.
- **9-én a történelmi bizottság** ülészik Nagyváradon.
- **14-én a kolozsvári missziókerület** testvérisége tart **hálaadó napot**.
- **23-án a Román Baptista Unió** tanácskozása lesz sor Galacon.

Az a könnyű, tiszta öröm

– GONDOLATOK IDŐSEK HÓNAPJÁRA

Példaértékű az, ahogy nevükön szólítják a házastársukat, vagy ahogy megérintik egymást alkalomadtán, és ahogyan a dolgaikról beszélnek. Eric és Rosemary – legyen szabad most csak az utónevüket használni – angol misszionárius házaspár. Három mozzanatot említenék, az irántuk való tisztelet hangján, a legutóbbi találkozásunkból.

Nevükön szólítják egymást

„Eric” – szólt mélyebb tónussal Rosemary, megnyújtva a kezdő „E”-hangot, picike megrovást sejtetve – „László nem érti ezt a humoros mondatot”. És befelé nézve mosolygott, mint aki élvezi is, hogy férjének ilyen jó kedve van... Nagyvárad központján haladtunk át, augusztus 31-én, Hegyközsáldobágy felé, az imaházat megtekinteni. Hárman ültünk a kisbuszban, a volánnál Eric testvér; magas kora ellenére is ügyesen vezetett, néha derűs megjegyzéseket téve a forgalomra. Rosemary reagálásán elképedtem: merthogy ebben most nem a folyton sürgő, jegyzetelő titkárnő szólalt meg, hanem az általam kevésbé ismert feleség... Tájainkon idősebb korban, a házastársak inkább családbeli rangjukon szólítjuk egymást: „Hallod, mama!”, vagy: „Te mit szólsz ehhez, papa?”. Nálunk is gyakori, hogy Borika „édesapának” hív, mint a gyerekeink. Én is kedvelem az amúgy sima: „édesanya” használatát. Tágabb családukbán sem hallottam a férjeket, hogy feleségüket a nevén emlegetnék. Az ilyen mondatoknál mindig megtorpantak, és szégyenlősen valami helyettesítő fogalmat keresgéltek. „Nomen est omen” – „A név az ember” – , messzire vinne a téma kibeszélése. A szűkös időkben az ünnepre tartogatták a finom falatokat. Talán így kíméljük mi is szerelmes ifjúkorunk neveit!? „Péter!” – „Mária!” – áhítattal ejtve, újra és újra átéljük: milyen bátor volt az a legény, amikor végre megszólította a kedvest, és milyen nagy volt annak a leánynak az öröme, hogy viszontszólíthatott.

„Eric” – szólt mélyebb tónussal Rosemary, megnyújtva a kezdő „E”-hangot, picike megrovást sejtetve – „László nem érti ezt a humoros mondatot”. És befelé nézve mosolygott, mint aki élvezi is, hogy férjének ilyen jó kedve van... Nagyvárad központján haladtunk át, augusztus 31-én, Hegyközsáldobágy felé, az imaházat megtekinteni. Hárman ültünk a kisbuszban, a volánnál Eric testvér; magas kora ellenére is ügyesen vezetett, néha derűs megjegyzéseket téve a forgalomra. Rosemary reagálásán elképedtem: merthogy ebben most nem a folyton sürgő, jegyzetelő titkárnő szólalt meg, hanem az általam kevésbé ismert feleség... Tájainkon idősebb korban, a házastársak inkább családbeli rangjukon szólítjuk egymást: „Hallod, mama!”, vagy: „Te mit szólsz ehhez, papa?”. Nálunk is gyakori, hogy Borika „édesapának” hív, mint a gyerekeink. Én is kedvelem az amúgy sima: „édesanya” használatát. Tágabb családukbán sem hallottam a férjeket, hogy feleségüket a nevén emlegetnék. Az ilyen mondatoknál mindig megtorpantak, és szégyenlősen valami helyettesítő fogalmat keresgéltek. „Nomen est omen” – „A név az ember” – , messzire vinne a téma kibeszélése. A szűkös időkben az ünnepre tartogatták a finom falatokat. Talán így kíméljük mi is szerelmes ifjúkorunk neveit!? „Péter!” – „Mária!” – áhítattal ejtve, újra és újra átéljük: milyen bátor volt az a legény, amikor végre megszólította a kedvest, és milyen nagy volt annak a leánynak az öröme, hogy viszontszólíthatott.

Megérintik egymást

Letöltöttem akkor este a Száldobágyon készített fotókat, Eric és Rosemary mosolyogva álltak az imaház előtt és mindegyik képen átkarolták egymást... Úgy találom a környezetemben, hogy többségében tartózkodóak vagyunk mi, férjek, és kemények. Talán mert ilyen mintákat

(folytatás a 7. oldalon)

(folytatás a címlapról)

De ha úgy tesszük fel a kérdést, hogy megállják-e történelmileg helyüket a különböző világvallások állításai és tagadásai, akkor azt kell mondanunk, hogy végső soron csak a bibliai keresztyénség állítása teljesen igaz, míg a többi vallásoké bukik, még ha vannak is bennük igazság-elemek.

A második kérdés az, hogy ezek a vallások **jók-e erkölcsileg**? Ami a világvallások etikáját illeti, azt mondhatjuk, hogy sok jót tartalmaznak. Konfucius vagy Buddha tanítása például számos területen hasonlít Jézus Krisztusnak a hegyi beszédében elmondott erkölcsi normáihoz. Az etikások gyakran beszélnek az erkölcsi normák vallásokon átívelő hármasszintjéről. Megvizsgálhatjuk például azt a kérdést, hogy miért ne bántsunk más, és alkalmazhatjuk ezt az etikai kódok különböző szintjére. (a) A *pragmatikus túlélés elve* szerint azért nem jó megütni más, mert visszaüthetnek, és akkorát is kaphatunk, hogy belehalunk. (b) Az *objektív igazságosság elve* szerint azért nem jó bántani más, mert az nem jogos. (c) Az *önzetlen áldozatvállalás elve* a harmadik szint, amely szerint azért kell óvakodnunk, hogy ártsunk másnak, mert nekünk olyanoknak kell lennünk, mint Isten: ártatlannak és önzetlennek. Nos, ami az első két etikai szintet illeti, azok szinte mindegyik vallásban megtalálhatók, a harmadik szint azonban már nagyon ritka. Még ha tanítják is az elvet ön-

magában, csak a keresztyénség az, ahol az Isten testet öltve, konkrét történelmi esemény kapcsán – Jézus kereszthalálában – mutatta be, hogy ő önzetlen és önfeláldozó. Különbségek is vannak az etikák között. Ha egy züllött ember például egy gödörbe esve fuldokolna, egy hindu nem biztos, hogy rögvést segítségére sietne. Nemtörődömségének több oka is lehet: (a) egy hindu számára a test amúgy sem olyan fontos, (b) megtörténhet, hogy annak az embernek épp ez a sorsa, ezt rendelte neki a végzet, és (c) amúgy is lesz reinkarnáció, amikor a megholt újraszületik, mindaddig, amíg egyszer csak kijut ebből a hiábavaló körforgásból. Egy igazi keresztyén azonban rögtön segítene a szegény fuldoklón, mert számára a fizikai test valóságos és fontos, mert mi nem a vak sorsban és a személytelen végzetben hiszünk, hanem a felelősségteljes életvitelben (bár Isten mindenhatóságában is), és mert mi csak egyszer élünk, következőképp ez az élet felbecsülhetetlenül értékes. Hasonló a helyzet az iszlámmal is, ahol az ártatlanokat pusztító terroristák gyakorlata egyértelmű, és velejáró tartozéka a muszlim hitnek, míg a keresztyénségben a pusztítás erkölcsileg elfogadhatatlan, mert az élet igeleése a tét.

Harmadszor megvizsgálhatjuk, hogy **hasznosak-e a vallások**? Erre a kérdésre először is azt válaszoljuk, hogy mindenképpen tanulhatunk valamit tőlük. Mivel Isten nem hagyta magát

bizonyosság nélkül (ApCsel 17:22-28 és Róm 1:19-20), és mivel minden igazság Istentől van, ezért minden vallásban van valami, amit magunkévá tehetünk. Buddha tanítása a csendről és meditációról, Mohamed tanítása az alárendeltségről (az „iszlám” szó jelentése) és az engedelmisségről tanulságul szolgálhat. Amikor azonban azt a kérdést tesszük föl, hogy hasznosak-e ezek nekünk, azaz építsük-e be mi is életünkbe ezeket a praktikákat, akkor nagyon óvatosnak kell lennünk. Kövessük-e például ma a zsidó ünnepek megtartását, és a judaizmus előírásait az étkezés és körülméletés tekintetében, amikor azok már beteljesülést nyertek Jézus Krisztusban? Kövessük-e Buddha meditációját olyan mantrákat gyakorolva, amelyek általában egy démon neve alatt futnak? Vigyázzunk, nehogy a meditáció által a lelkünk Isten helyett a semmi előtt nyíljon meg, hiszen a Zen-buddhizmus számára a kettő között nincs is különbség! Hallgassunk-e Konfuciusra az üdvösség útját szolgáló szociális etikát illetően, miközben a keresztyénségben a társadalmi etika inkább gyümölcse az üdvös hitnek, mintsem eszköze annak?

Negyedszer pedig azt kell feltétlenül megvizsgálnunk, hogy **üdvözítenek-e a többi vallások?** Bár a fentiek esetében valamelyest engedékenyek lehetünk a többi vallást illetően, ennél a pontnál határozottan ki kell jelentenünk, hogy keresztyén hitünk szerint egyedül Jézus Krisztus által van üdvösség, és rajta kívül nincs más út az Atyához. Ha a világon élő emberek közül bárki bármikor üdvözülni, akkor az egyedül Jézus Krisztus által történik, a megtestesült Isten-ember által, aki a bűnösök helyett önmagát áldozta fel a kereszten. Ő az egyetlen igaz út az életre, a többi hamis és téves. De mivel mégis vagy egy út, ezért kérünk minden embert, hogy lépjen rá és éljen általa!

Borzási Pál
Magyarlóna

Találkozás az iszlámmal

– Egy résztvevő beszámolója az iszlámmal foglalkozó vitaestről

2018. március 20-án, a nagyváradi Betlehem gyülekezet által szervezett vitaesten egy olyan vallás került a beszélgetés középpontjába, amely sok szenvedést okoz és okozott az világnak: az iszlám. A világszerte milliárdnyi követővel felálló vallás tanítását az est keretében Dr. Panti Attila képviselte, aki jelenleg Magyarországon él. Dr. Borzási Pál testvér pedig a keresztyén tanítás és értékrend oldalán szólalt meg, immár harmadik alkalommal. Az előadást a Betlehem gyülekezet tagja, mostanra meghívott lelkipásztora, Ferkó Attila vezette be köszöntésekkel, illetve a program ismertetésével. Első körben mindkét tanítás képviselője kapott húsz percet, hogy bemutathassa az általa képviselt vallás lényegét. (folytatás a 10. oldalon)

Bemerítési istentisztelet Szamosardón. Több mint háromszáz lélek gyűlt össze a szamosardói gyülekezetben az első helyi bemerítési istentiszteletre, 2018. augusztus 19-én. Huszonöt szolgálati év után a gyülekezet kinőtte magát, olyannyira, hogy az eddigi helyiség

mellé egy gyönyörű imaház épült, ahol most már bemerítőmedence is létezik. Ebben történt az első bemerítés. Aratás is ez, hiszen a múlt vetése érett be és tizenegy fehérnadrág adta át az életét Jézus Krisztusnak. A tizenegy fiatalból nyolcan ardóiak, hárman pedig völcsökiek, amint a fotó is tanúsítja. A fotón balról jobbra, lent: Sebestyén László meghívott lp., Tóth Pál Ildikó, Vicsai Rebeka, Módi Miklós ny. lp., Nagy Melinda Krisztina, Szabó Andrea Melinda, Király Tibor ny. lp. A felső sorban balról-jobbra: Tóth Pál Salamon, Tóth Pál Dávid, Tóth Pál Gyula Sámuel, Hőgye Roland Dániel, Vicsai Benjámin, Tóth Pál Ábel, Tóth Pál Gedeon.

Az istentisztelet 10 órakor kezdődött és több mint három órán át tartott. A cél az volt, hogy mindenért Istent dicsőítsük, egyedül neki adva hálát ezért a kegyelemért. Módi Miklós nyugalmazott lelkipásztor kezdte meg az alkalmat, hálát adva az elmúlt évekért a melyben megtapasztalta a gyülekezettel együtt, hogy egyedül Isten volt „hajlékunk nemzedékről nemzedékre.” Imára buzdított Csapó Efraim, a szentkirályi gyülekezet vezetője, illetve Pap Lénárd teológiai hallgató a hadadnásdi gyülekezetből. Ezt követően a fehérnadrágok szolgáltak énekkel és bizonyoságtétellel, megtérésükről téve tanúságot.

Király Tibor nyugalmazott lelkipásztor szólt az igéből az ApCsel 8:26-39 szerint. Kiemelte annak az embernek a példáját, aki jó helyzetéhez képest mégsem volt teljes. Ez a hiány istenkeresésre indította, de miközben látjuk, hogy keresi Istent, rájövünk, hogy tulajdonképpen Isten az, aki keresi őt. A helyes istenkeresés és megtalálása az ige által lehetséges, mely mindig Jézus Krisztusra kell, hogy mutasson. Jézus Krisztusra nézve nem volt más le-

hetősége, csak hogy magába tekintsen. Hitre jutásának a megpecsételése egy helyes keresztségben mutatkozott meg, amelyet személyesen kért. Az az ember, aki hiányérzetet szenvedett, és tele volt bizonytalansággal, örömmel ment tovább az útján. Mindez annak a következménye, hogy hiányát nem saját elképzelése szerint akarta betölteni, hanem Istent kereste, és ezt a keresést az Úr nem hagyta válasz nélkül.

Az igehirdetés után megtörtént a fiatalok által régen várt bemerítés, amelyet Módi Miklós lelkipásztor végzett. A bemerítés után Sebestyén László meghívott lelkipásztor szolgált, buzdítva a jelenlevőket az igazság keresésére, amelyet egyedül Jézus Krisztus beszédében találunk. Ezután a kézrátétellel való ima következett a két jelenlevő, felavatott lelkipásztor részvételével, kérve a mennyi Atya áldását hívó életükre. Imádkozzunk értük, hogy bátor szolgálj legyenek az Urnak megélvén és bizonyoságot téve hitükről a jövőben is! **[Sebestyén László]**

Aranymenyegző Nagyaluban

2018. augusztus 11.-én népes rokon körben ünnepeltük meg **Bátkay József és Erzsébet** 50 éves házassági évfordulóját Szilágynagyaluban. 1985-ig Nagyváradon éltek,

aztán Ausztráliába költöztek. Az aranymenyegzőn Fazakas György köszöntötte az egybegyűlteket, majd igei köszöntéssel szolgált Simon András aradi lelkipásztor, a Préd 4:9-12 alapján. Beszért a jó házasság áldásairól, és Isten jelenlétének a fontosságáról. Az ünnepelteket köszöntötte még Batkay Sándor és Bokor Barnabás. Ezúton is kívánjuk, hogy az Ige áldása legyen igaz életükben: „*mivelhogy ragaszkodik hozzám, megszabadítom... segítségül hív engem, ezért meghallgatom... hosszú élettel elégítem meg őt, és megmutatom neki az én szabadításomat* (Zsolt 91:14-16). **[Fazakas György lp.]**

Női Imanap 2018. november 5.

A 2018-as imanapi programot a Délnyugat-csendes-óceániai nőtestvérek állították össze. Adományaink egy részével a következő csendes-óceániai projekteket támogatjuk:

- varrástanítás börtönviselt nőknek – Fidzsi-szigetek;
- földimogyoró-darálók kisgyermek táplálásához – Pápua Új-Guinea;
- faluról városra költöző nők tanítása – Pápua Indonézia;
- „Új horizont”, foglalkozások lányoknak – Costa Rica.

Ha felkelünk, Isten Isten világossága elhozza az egységet és igazságosságot!

A nap a Csendes-óceánnál kel, és onnan járja körül a világot. A világ azonban felkiált: „Hol az igazságosság? Mikor jön el?” A média naponta tudósít erőszakról, amelynek sok esetben nők és gyermekek az áldozatai. Borzalmas testi, lelki károk okozói lehetnek a kizsákmányolás, a megfélemlítés, a terror, a zaklatás, az egészségi állapot megromlása, a testi sérülések, a fogyatékosság, a halál.

Sokszor az erőszak okozóinak kilétére nem derül fény: csődöt mond a jogrendszer, amelynek az igazságot kellene óvnia. A kormányok hiába próbálkoznak megoldani a kérdést. Mózes így ír Istenről: „Kőszikla ő, tetteiben tökéletes, mert igazságos minden útja. Hű az Isten, nem hit-szegő, igaz és egyenes ő” (5Móz 32:4).

Mi egy igazságos Istent szolgálunk! Ő mindig helyes döntést hoz. Egyedül Ő tud igazságot és egységet hozni minden személy, család, közösség vagy nemzet számára. Mi változunk, de Isten nem változik. Nekünk, keresztyéneknek, mi a válaszuk a körülöttünk levő igazságtalanságra és káoszra? Nem hunyhatunk szemet, nem tehetünk úgy, mintha ezek nem léteznének. Közösén kell felkelnünk és világítanunk életünkkel. Saját erőnkől és

saját bölcsességgel nem vagyunk képesek ezt megtenni, szükségünk van a nagy Istenünk segítségére, akinek minden útja igazságos!

Amelia Gavidí,
a Délnyugat-csendes-óceáni Baptista
Nőszövetség elnöke

Az individualizmus és elszigetelődés veszélyes csapda a keresztyének számára. Fiatal bibliaiskolai hallgatóként úgy gondoltam, hogy jobb ha a saját utamat járom, mintsem része legyek egy olyan gyülekezetnek, amelyről úgy láttam, hogy éretlen és önközpontú keresztyénekből áll. De nagyon sok történetnek lettem tanúja, aminek eredményeként feladtam a fiatalkori öngazságomat.

Megláttam, hogy nagyon sok nő érzi magát egyedül, amikor ilyen elvárásokkal kerül szembe: „nem vagy elég jó”, „nem vagy méltó”, „ostoba vagy”. Sok nő éli át a testi és lelki erőszakot. Más nők erősen keresik a céljaik megvalósítását. Látszólag mindent ellenőrzésük alatt tartanak. De ők is egyedül maradnak. A hamis biztonság hajszolásának csapdájába esnek.

Isten közösségre alkotott minket: a Vele és az egymással való közösségre. Egyedül a közösségben lehetünk egészségesek. Csak a közösségben érezhetjük az elfogadást, érthetjük meg a saját értékünket, válunk képessé adni másoknak, és elfogadni másoktól. Isten úgy alkotott minket, hogy tartozunk valahová.

Krisztusban megtörténik a lehetetlen: testének szétesett tagjai együvé lesznek, és együtt tesznek bizonyosságot arról, hogy senki sincs egyedül, és minden lehetséges azért, aki meghalt értünk. Ha lenn vagy, és elhagyatva érzed magad, vagy pedig a csúcson, és mégis egyedül a küzdelemben, sikereid között: kelj fel és cselekedj Krisztus nevében, gyülekezete érdekében! És lásd meg fényét, amely világít általunk!

Ksenija Magda, a Baptista Világszövetség
női osztályának elnöke

IMÁDKOZZUNK!

Imádkozzunk Afrikáért. Adjunk hálát az Afrikai Baptista Nőszövetség vezetőiért – imádkozzunk, hogy Isten adjon nekik látást, hűséget, erőt, egészséget. Imádkozzunk, hogy a baptista nőtestvérek átéljék Isten megbocsátását és készek legyenek egymásnak is megbocsátani;

– békéért Afrikában, hogy Isten szabadítsa meg Afrika országait a társadalmi bizonytalanságtól, a terrorizmustól, a politikai zavargásoktól, a háborútól;

– gazdasági növekedésért, hogy Isten adjon bölcsességet az afrikai kormányoknak, hogy munkahelyeket >>>

>>> teremtsenek, ami által a fiatalok otthon maradnak és a stabil közösségek alakulnak ki;

Imádkozzunk Ausztráliaért és a csendes-óceáni szigetekért. Adjunk hálát a nőtestvérek odaszánt életéért, akik bemutatják a Krisztus szeretetét a közösségekben. Imádkozzunk a gyermekek és nők elleni erőszak megszűnéséért: ennek gyakori oka a kábítószer, a munkanélküliség, és az, hogy egyre többen szorulnak segílyekre;

– a földrengések, szökőár, forgósél, emelkedő tengerszint által sújtott területekért: Isten adjon bölcsességet a kárt szenvedett személyek megsegítéséhez;

– a csendes-óceáni térség kormányaiért, hogy stabilak legyenek és munkálkodjanak az itt élő népek fejlődésért és egységéért;

– a Délnyugat-csendes-óceáni Baptista Nőszövetség konferenciájának előkészületeiért, amelyet 2019-ben a Fidzsi-szigeteken fognak megtartani.

Imádkozzunk Ázsiáért. Imádkozzunk közös látásért és harmonikus együttműködésért az Ázsiai Baptista Nőszövetség újonnan megválasztott vezetői között;

– hogy több fiatal nőtestvér kapcsolódjon be az Ázsiai Baptista Nőszövetség programjaiba és részt vehessenek különféle képzéseken;

– partneri kapcsolatért az ázsiai baptista nőszövetségek között;

– az ázsiai baptista női szervezetek növekedéséért, különösen Vietnámban, Kambodzsában és Bhutánban;

– hogy újabb női szervezetek alakuljak olyan országokban, amelyek még nem kapcsolódtak be az Ázsiai Baptista Nőszövetségbe, és hogy a tagszövetségek továbbra is tarták egymással a kapcsolatot.

Imádkozzunk Észak-Amerikáért. Imádkozzunk az Észak-amerikai Baptista Nőszövetség vezetőiért, hogy Istentől kapjanak bölcsességet;

– a hátrányos helyzetű, kiszolgáltatott emberekért, az erőszak áldozatiért, és azokért akik feljük szolgálnak;

– hogy bemutathassuk az életünkkel a krisztusi együttérzést, szeretetet, alázatot, gyöngédséget és türelmet;

– hogy képesek legyünk meglátni a körülöttünk levő igazságtalanságot és felszólalni a kiszolgáltatottak nevében;

– irgalmas lelkiületért a futótűzek, árvizek, hurrikánok és más természeti katasztrófák áldozatai irányában.

Imádkozzunk Európáért. A földrész sok, különféle kultúrájú nemzetet foglal magába. Nehézségekbe ütközik az egymás elfogadása, az egymással való közösség – főként most, amikor a földrész a migráció kérdésével néz szembe. Imádkozzunk ébredésért, hogy a kontinens viszatérjen Isten Igéjéhez.

Imádkozunk a Európai Baptista Nőszövetség 2018 szeptemberében megválasztott új vezetőiért, hogy keressék Krisztust, jó döntéseket hozzanak, és megfelelő célokat tűzenek ki a baptista nőtestvérek szolgálatában.

Európa társadalmi és erkölcsi kihívásokkal néz szembe. Imádkozzunk a családokért, főleg azért, hogy egyértelműen elfogadott legyen az egy férfi és egy nő között létrejövő házasság. Imádkozzunk, hogy a házastársak felelősséget vállaljanak a gyermekeikért, és nemet mondanak a gyermekek elleni erőszakra, emberkereskedelemre.

Imádkozzunk a szenvedélybetegekért (depresszió, kábítószer, alkohol, szex, stb.). Nevelőszülőkért azoknak a gyermekeknek, akiket szüleik elhagytak a káros szenvedélyek vagy külföldi munka miatt. Békességért a családon belüli erőszak miatt tönkrement családokban.

Imádkozzunk jobb szociális hálóért Európában, a keresztyének között és az állam részéről – mivel sokan elvesztik a munkahelyüket, idejét múlta a szakmájuk vagy idősebb korban nem találnak új munkahelyet.

Imádkozzunk jó, keresztyén időtöltési lehetőségekért a fiatalok számára – mivel a számítógépes játékok és filmek, amelyekkel hosszú órákat töltenek, telve vannak erőszakkal, okkultizmussal, pornográfiával, hamis genderideológiával, és veszélyeztetik egészséges szellemi fejlődésüket. Elterjedt a funkcionális írástudatlanság, amikor képtelenek helyesen megérteni az írott szöveget, köztük a Bibliát, vagy helyesen kommunikálni az idősebbekkel.

Imádkozzunk a Karib-térségért.

Imádkozzunk a gyermekeken elkövetett szexuális erőszak megállításáért, különösen Granadában, Jamaicában, Trinidad és Tobago szigetein és más szigetekeken;

– egységért a Barbados és Guyana gyülekezetei között;

– az erőszak megszűnésért San Andrés-szigeten, Jamaicában és más szigetekeken;

– a hurrikán által pusztított szigetekért, különösen Bahamáért, Turksért és Caicosért, Barbudáért, Dominkáért; azokért a területekért, ahol özvívízserű esőzések pusztítottak: Montego-öböl, Jamaica; a családok, a gyülekezetek, az iskolák és az infrastruktúra helyreállásáért;

– hogy az Úr használja gyülekezeteinket az erőszak elleni harcban, és elérjék azokat a fiatalokat, akik az erőszak hálójába, a kábítószer, alkohol fogságába kerültek;

– hogy az idősebb nőtestvérek jobban odaszánják az életüket az Úrnak: tanítsák a fiatalabb nőket a családban, gyülekezetben és a közösségben való szolgálatra;

– a politikai vezetőkért, hogy megfelelő törvényeket hozzanak a térség politikai és gazdasági kérdéseiben, amelyek a szigetek összes állampolgárának a javát szolgálják;

– a munkanélküliség megszűnéséért, hogy a családok megszerezhessék a mindennapi szükséges dolgokat;

(folytatás hátoldalon)

Beszélgetések a hitről

Október a reformáció hónapja, s bár mi baptisták, és anabaptista őseink inkább szenvedő felek vagyunk a történetben, a katolikus egyházon a XV-ik században végigsöprő, majd egy új – reformált – egyház létrejöttében kiteljesedő megújulási mozgalomnak minden újjászületett keresztyén örül. Végső soron mindannyian „keresztyének” vagyunk. De hogyan álljunk hozzá egy-egy munkahelyi beszélgetésben a nagy keleti vallásokhoz, vagy az iszlámhoz? Ferkő Attila – a nagyváradi Betlehem gyülekezet meghívott lelkipásztora – a gyülekezet tagjainak segítségével külön alkalmon foglalkozott a témával. Vele beszélgettünk.

Gönczi Géza: Attila, honnan jött az ötlet, hogy a vallásokkal, közvetve hitvédelemmel foglalkozzatok a gyülekezet tagjaival karöltve?

Ferkő Attila: Az alapmotivációt az Apostolok Cselekedeteiben leírt eset adja, amikor Pál az Aeropágoszon prédikált az „ismeretlen isten” tisztelőinek. Konkrétabban az indított aztán ennek a témának a felvetésére, hogy mérnökként sok hitvédő jellegű beszélgetésre kényszerültem a munkahelyemen. És egy technikai beállítottságú ember inkább a „Miért?”, „Honnan?”, „Hogyan?” kérdések és az észérvek irányából közelít a keresztyénséghez, a valláshoz, nem pedig érzelmi alapon.

G. G.: Miért fontos foglalkozni ma ezekkel a vallásokkal?

F. A.: Erre az a válaszom, hogy úgy tudok hatékonyan szolgálni valaki fele, ha ismerem a hitét, a gondolkodását. Hídepítés és valódi evangelizációs alkalom lehet egy ilyen beszélgetés.

G. G.: Milyen konkrét témák kerültek eddig sorra?

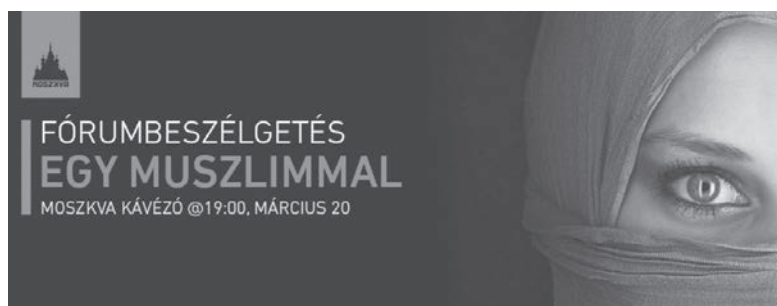
F. A.: Az első beszélgetés témája az volt, hogy „Létezik-e Isten?”, majd a buddhizmussal, a hinduizmussal, és az iszlámmal foglalkoztunk. Utolsónak tervezett kérdésünk – most, szeptember 20-án – kapcsolatos a referendum elhúzóódo témájával, konkrétan azzal, hogy jogos-e a homoszexuálisok kérése, hogy az állam ismerje el a házasságukat.

G. G.: Hogyan zajlottak le ezek a beszélgetések? Kik voltak a témafelvető előadók, illetve a fórum résztvevői?

F. A.: Az alkalmon előadás hangzik el, ezt követlen kérdésfeltevés, fórum követi. Állandó előadó Dr. Borzási Pál, a Szövetség főtitkára volt, másik oldalon pedig a szóban forgó vallás képviselője. A fent említett, a homoszexualitással foglalkozó beszélgetésnek három résztvevője lesz: Borzási Pálon kívül Balla Annamária pszichológus, és egy szexuálisan „más” vitapartner.

G. G.: A fórumot a Moszkva-kávézóban tartottátok. Mind-egyik témánál ők adták a helyszínt? Hogyan találtok egymásra?

F. A.: Ismeretségbe kerültem a kávézó tulajdonosával, aki

bár katolikus, foglalkoztatja a buddhizmus, így szívesen rendelkezésünkre bocsátotta a termet.

G. G.: Milyen konkrét kérdések merültek fel a fiatalok részéről ezekkel a vallásokkal kapcsolatosan, illetve milyen kérdések alapján szerveztétek ti a beszélgetést?

F. A.: Főleg az eredendő bűnre és a predesztinációra vonatkozó kérdések hangzottak el, de az is foglalkoztatja a fiatalokat, hogy létezik-e Isten, vagy hogy miért éppen a keresztyénség az igaz vallás, és miért nem lehet eljutni más úton is az üdvösségre.

G. G.: Hány résztvevője van egy-egy ilyen alkalomnak?

F. A.: Körülbelül 70-en szoktak összegyűlni, s ezek legalább fele gyülekezeten kívüli ember.

Könnyű, tiszta öröm... (folytatás a 2. oldalról)

kaptunk eme küzdelmes honban: a családfő elől halad, kifelé a határba, de az imaházba sem mennének karon fogva, sőt van úgy, hogy teljesen külön ballagnak. Ugyan mondják, fiatalabb párok otthonában is mind kevesebbet látják a gyerekek, hogy a szülők megérintik, megsimogatják, átölelik egymást. „Kapcsolódni jó” – állítja a szakember –, „az ölelés mélységes nyugalommal és megelégedéssel tölt el, akár adjuk, akár kapjuk”. Nagy ajándék, ha társam évgyűrűi sokasodnak, viszont teste folyton romlik, csúnyul. Lelki tanítóim, magas korban, feleségük iránt nyilvánvalóan megmaradtak, sőt növekedtek is a kedvességben-jóságban, tőlük ezt láttam-hallottam.

Az örömeikről először

Megérkeznek. Hosszú útról. És még sok van előttük. Az első, de a második kérdésük is az: hogy vagyunk? Aztán szemlélik az épülő imaházat, a részleteket. És kérdezősködnék: hogy lesz tovább? Dicsérik is a munkát, együtt örülnek velünk. Teljesen jelen vannak! Aztán készülnek az induláshoz, bár látszik, szívesen maradnának még. Ekkor ejtenek pár szót magukról: az alapítványuknál számos nehézség állt elő a nyáron, egy családtag pedig súlyosan beteg. Indulnak tovább, interjúra már nincs idő. Valami könnyű, tiszta öröm marad utánuk.

Szilágyi László

Perzsatábor Gyergyóban

Zilahi és szilágysági gyermek- és tinitábor

Idén is megrendezték a már hagyományosnak mondható, a Zilahi Baptista Gyülekezet által szervezett nyári táborozást a Gyergyói Keresztyén Táborban. Több mint hatvan gyerek, és az őket segítő személyzet – konyhai dolgozók, tanítók, kisegítők, szervezők – tölthetett el együtt, a változékony hegyi időjárás ellenére, tizenegy felejthetetlen napot festői környezetben a Gyergyói-havasokban, a Kovács Péter-tetőn (1375 m). A legtöbb gyerek igazi törzsvendégként érkezett az ismerős faházakba, és végig nagyon otthonosan érezte magát. Változatos programokban és hasznos kikapcsolódásban lehetett részük.

A Bibliából Eszter történetét tanulmányoztuk játékos, interaktív módon, hogy a gyerekek minél jobban megértsék és átéljék Isten vezetését és mentő szeretetét. A délelőtti foglalkozásokon (éneklés, tanítás, kiscsoportos beszélgetések) nyomon követhettük, ahogyan egy árva zsidó lányból egy hatalmas birodalom királynője, majd saját népe megmentője lesz. Eszter könyve azért is különleges, mert bár Isten neve konkrétan nem fordul elő benne, úgy számol be az eseményekről, mint amelyek mögött egyértelműen az isteni bölcsesség és gondviselés áll. A történet kulcsszereplője nem csupán jókor van jó helyen, és megfelelő pozícióban, hanem felismeri, hogy hogyan lehet mások segítségére (Eszter 4:13-14).

Ebből az izgalmas, váratlan fordulatokban bővelkedő történetből a gyerekek elsősorban azt tanulhatták meg, hogy hogyan kell jól reagálni a minket érő rosszra. A zsidók nem fogtak politikai akciók szervezésébe, hogy megmeneküljenek, hanem imádkoztak és bőjtöltek, valamint Istenben bíztak.

A délutáni szabadidős tevékenységek során a szórakozás és közösségépítés mellett a perzsa és zsidó hagyományok felfedezésére is lehetőség volt. Különböző kézműves foglalkozásokon vehettek részt a gyerekek, ahol akár olyan tárgyakat is készíthettek, amellyel később megajándékozhatták egymást vagy szüleiket.

A napi rutint a tábor második hetében egy autóbuzsós kirándulás törte meg, elmentünk a Gyilkos-tóhoz és a Békás-szoroshoz is. A lenyűgöző természeti látvány és a különböző iparművészeti standok nagy hatással voltak a gyerekekre.

Természetesen a tábortűz sem maradt el, mely a mai gyerekek számára szinte kuriózum, viszont a táborok elengedhetetlen kelléke és méltó befejezése. Jó hangulat, önfeledt öröm és vidámság jellemezte a tűz köré összegyűlő gyermekek arcát.

Gyorsan eltelt ez a tizenegy nap, a színes programok alatt csak úgy röptül az idő. Az úton hazafelé minden gyermek sajnálta, hogy véget ért a tábor, habár hiányoztak a szülők és az itthon maradt testvéreik és barátaik.

Hálásak vagyunk elsősorban Istennek ezért a lehetőségért, hogy részesévé válhattunk egy nagyszerű közösségnek és kalandnak, de külön köszönet illeti a konyhai és más tábori személyzetet, lelkipásztorokat, lelkipálosokat és nem utolsósorban a két nagyszerű táborvezetőnket, Nagy Attilát és Katalint. Szolgáltatuk példaértékű volt az egész tábor ideje alatt. Isten áldását kívánjuk mindannyiuk életére!

Köszönjük a támogatóknak – a Bethlen Gábor Alapítványnak, a Communitas Alapítványnak, a Szilágysági Társaság Kulturális Egyesületnek, a Zilahi Magyar Baptista Gyülekezetnek és zilahi magánszemélyeknek – az önzetlen anyagi és szellemi támogatást!

Reméljük, hogy jövőre a „Vissza Gyergyóba!” még több gyermek szájából hangozhat majd ugyanilyen őszintén a hazafelé vezető úton.

Bántó Evódia Ildikó

A 8. és a 9. oldal beszámolójában bemutatott rendezvényt támogatja:

„Nem véletlen...”

Zilahi fogyatékkal élők a Barnabás-házban

Nagylelkű támogatók segítségével ez év nyarán is újból lehetőség adódott kilenc fogyatékkal élő gyermekkel és hozzátartozóikkal, összesen huszonnégyünknek táborozni a Barnabás Házban, a Hargita Keresztyén Táborban, augusztus 6-11 között. Ebben az évben két új, fogyatékkal élő gyerekkel, és édesanyjukkal bővült a csapat.

A táborozási hét témája a fent megfogalmazott cím – „Nem véletlen...” –, mottóként pedig a 139. Zsoltár 14-17. versei voltak előttünk: „Magasztallak téged, mert félelmes és csodálatos vagy; csodálatosak alkotásaid, és lelkem jól tudja ezt. Csontjaim nem voltak rejtve előtted, amikor titkon formálódtam, mintha a föld mélyén képződtem volna.

Alaktalan testemet már látták szemeid; könyvedben minden meg volt írva, a napok is, amelyeket nekem szántál, bár még egy sem volt meg belőlük. Mily drágák nekem szándékaid, Istenem, mily hatalmas azoknak száma!” Kiváltság volt megtapasztalni azt, hogy Isten szemében egyformán értékesek vagyunk, és mindannyian benne vagyunk tervében, nem véletlen, hogy megszülettünk, nem véletlen, hogy a fogyatékos gyermek pont abba a családba, környezetbe született, ahol éppen van. Nagyon lelkesen és hittel énekeltük újra együtt a gyermekek himnuszát: „Nem véletlen, hogy megszületél, nem véletlen szeszélye./ Teljesen mindegy az, hogy milyen a hajad, szemed színe./ Te az Istennek egy csodálatos alkotása vagy!/ Egyetlen vagy, az aki vagy és ahogy vagy, az Övé vagy!”

Tartalmas hetet tudunk magunk mögött. Velünk volt Budai Evódia is, a Barnabás Alapítvány elnöke, aki az édesanyákat bátorította a 139. Zsoltár tanulmányozása által. Önkéntesként két angliai fejlesztő pedagógus és egy Magyarországon dolgozó gyógypedagógus foglalkozott a gyerekekkel, akik ízelítőt adtak belőle, milyen a szenzoriális, finom motorikus fejlesztés, zeneterápia, nagyon sok játékon és tevékenységen keresztül. Azért csak ízelítő volt, mert ezeknek a gyerekeknek hasonló, de intenzív terápi-

ára lenne szükségük, amiben sajnos nem részesülnek. Lazítani és relaxálni is volt alkalmuk a gyerekeknek a thai-masszázs által. A fejlesztő tevékenységek csoportokban zajlottak, így párhuzamosan Max Lucado *Berci-meséivel* ismerkedhettünk meg, tehát a mesesarokban Berci, a közönséges kishernyő várta a gyerekeket, aki végül nem is volt olyan közönséges, mert gyönyörű pillagóvá alakult.

A különleges esték sem maradtak el. A *Ki mit tud?*-ban jó volt látni, ahogy a gyerekek felszabadulnak és előadják azt, amit a legjobban szeretnek csinálni. Egy másik este *Az igazi csoda* c. film megtekintése volt nagy élmény, amit csak ajánlani tudjuk minden olvasónak. A táborozás emlékezetes napja marad az is, amikor elmehettünk a Kiruj-fürdő borvízforrásához, pancsolni a patakban. Amiről azt gondoljuk, hogy olyan természetes, mint például a pancsolás a patakban, egy fogyatékos gyermeknek nem az, nagy teljesítmény meggyőzni egyeseket közülük, hogy ez milyen jó és élvezetes.

Hálával tekintünk vissza és köszönetünket fejezzük ki elsősorban Istennek, de azoknak is, akiket Isten felhasznál, indít ilyen hasznos alkalmak megvalósítására. Köszönjük a Zilahi Magyar Baptista Gyülekezet, a Communitas Alapítvány, az RMDSZ zilahi szervezete, a Szilágy Társaság Kulturális Egyesület, és a Barnabás Alapítvány támogatását. Augusztus 12-én, vasárnap délután adódott alkalom arra, hogy a zilahi magyar baptista gyülekezet délutáni összejövetelén beszámoljunk gyerekek, édesanyák, szervezők együtt a megtapasztalt élményekről, reménykedve, hogy jövőre is lesz folytatás.

Nagy Csaba és Melinda, Zilah

A határmenti nők VII. konferenciája

2018. szeptember 16-án, délután ismét találkozunk, ezúttal a bihardíószegi baptista imaházban. A helyi lelkipásztor köszöntötte igével az egybegyűlteket. Bevezetőjében felesége, Kiss Judit testvérnő elmondta, hogy életünk során sokszor nézünk szembe az újratervezéssel. Ekkor teljesen újra kell gondolnunk, s le kell tennünk életünket Atyánk kezébe, mert csak egyedül Ő adhat bölcsességet s megoldást az adott élethelyzetben.

Meghívott előadóink: Dr. Kovács József lelkipásztor, teológiai tanár, és Dr. Farkas Eszter, nőgyógyász, Debrecenből a családtervezés eddig igencsak tabuként kezelt témáját boncolgatták néhány órán át. Előbbi két részből álló előadása *Gyermekvállalás és családtervezés a Biblia fényében* címet viselte. Az előadó beszélt a családtervezésről, arról, hogy Isten úgy tervezte meg a családokat, hogy ne érezzék magukat beteljesedve gyermekek nélkül. A gyermekek jelentik a jövőt. Testvérünk az Ige alapján idézte a nők fájdalmas születését, vagy a 2Mózes-ben megírt parancsolatot: „Ne paráználkodj”, mert aki megismerte Istent, az nem lesz parázna, mert szereti Őt. Egy másik parancsolat: „Ne ölj”, ha már megfogant, mert a gyermek Isten ajándéka. A 139. Zsoltárból tiszta képet kaphattunk arról, hogy a művi abortusz gyilkosság, mert Istennek már a kezdődő élettel terve van. Több etikai kérdés is szóba került, mint a lombikbébi-program, az abortusz, vagy az örökbefogadás. A hívő embernek tudnia kell, hogy „nem minden az Úrtól van, ami lehetséges”. Ezért minden család vizsgálja meg, hogy Atyánk milyen szemmel látja a felmerült kérdést, hogy tiszták és szentek maradhassunk.

Dr. Farkas Eszter előadásában ismertette a gyermekáldás teljes szakaszát, képekkel illusztrálva, a fogantatás pillanatától kezdve. Az előadók a jelenlevők kérdéseire is válaszoltak, ami után többen elmondták, hogy választ kaptak a szívükben felmerült kérdésekre. Az alkalom szeretetvendégséggel ért véget. Köszönet az előadóknak és a szervezőknek, és hála Istennek az alkalomért!

Nyíri Edit, Diószeg

Találkozás az iszlámmal (folytatás a 3. oldalról)

Borzási Pál testvér már első mondatában vallást tett Jézus Krisztusról, mint Isten Fiáról, illetve a Bibliáról, mint Isten Szaváról. Ezek után bemutatta Istent, mint teremtőt, és az embert, mint bukott lényt. Beszélt Isten gondviseléséről, mint aki választ ad, és segítséget nyújt a bukott embernek Jézus Krisztus emberré léte és halála által. Elmondta, hogy az üdvösséget, amit most Isten ajánl, hit által lehet és kell elfogadni. A hit, amely Jézus Krisztus megváltói munkájában nyugszik, lesz az ember számára az üdvösség eszköze. A húsz percben belefért az is, hogy az egyházi fegyelemről is beszéljen, különösen kiemelve a családról szóló tanítást, az egynejűséget. Végül hirdette a keresztyénség kizárólagosságát (exkluzivitását), mint Isten egyedüli megoldását az ember üdvösségére nézve, mivel nincs más út az Atyához Jézus Krisztuson kívül.

„Aki azt hiszi, hogy a muszlim vallás teljesen ellentétes a keresztyénséggel, az nagyot téved” kezdte Panti Attila. Azzal vezette be előadását, hogy az iszlám nem egy új, hanem egy megreformált vallás. Szerinte Allah Isten tulajdonneve, aki Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak is az Istene. Ez az isten, Gábrriel arkangyal által, üzenetet adott át Mohamednek, aki tiszteletre méltó személyként forgolódott az övéi között. Az üzenet a mostani Korán tanításait tartalmazta, ezek szerint Mohamed Allah prófétája, és ez az üzenet a muzulmánok számára szentírás és kizárólagos addig, amíg egy újabb próféta nem kap kijelentést: abban az esetben, az utolsó üzenete felülírja a régebbit.

Az iszlám tanítja az isteni mindenhatóságot, ami képes arra, hogy az ember gyarlóságát és bűnös voltát megbo csássa, és elengedjen minden adósságot, amely a bűn következménye. A kegyelem eléréséhez nincs szükség közvetítőre, elsődleges feltétele az Istenben való hit. Ezek szerint, ha Allahban hisz az ember, és a Korán tanításaihoz ragaszkodik, üdvözülni. A többnejűséget is magyarázta, mint ami nem kötelező, de élni lehet vele. Ha nem elég egy feleség a férfinak, vagy meddő, a megoldás egy következő feleség.

Az est következő részében a felek egymáshoz intéztek kérdéseket. Voltak előrelátható kérdések, de olyanok is, amelyek a beszélgetés folyamán merültek fel. A hitvédelemben/apologetikában fontos számolni a leggyakoribb kérdésekkel, és készen lenni az ezekre adott válaszokra is. Mint a beszélgetőest résztvevője, még inkább megerősödtem abban, hogy a keresztyénség az a vallás, amely következetes választ tud adni az ember legfontosabb kérdéseire is: „Ki vagyok?”, „Honnan jövök?”, „Mi a feladatom?”, „Merre tartok?” A keresztyén tanításban nincsenek ellentmondások, logikus, és készen áll utat mutatni a mai elfajult világban, ahol emberi szemszögből nézve káosz uralkodik.

Sebestyén László

Lelkipásztorcsaládok hete a Hargitán

Örömmel vettünk részt idén is az évente megszervezett lelkipásztorcsaládok hetén augusztus 27-31 között, a Hargita Keresztyén Táborban. A tábor személyzete nagyon kedvesen és segítőkészen fogadta az érkező családokat. Azt tapasztaljuk, hogy a tábor komfortja évről évre nő, mindig történnek változások a tábor körül. Idén a felújított Dávid-ház biztosított még több kényelmet. Összesen 28 lelkipásztor vett részt ezen a héten, családjával együtt. Első este Pardi Félix testvér, szövetségünk elnöke köszöntötte és buzdította az egybegyűlteket azzal a gondolattal, hogy Jézus Krisztus velünk van a hánykolódó hajóban még akkor is, ha sokszor úgy tűnik, mintha aludna. Legyen hitünk segítségül hívni őt, aki a próbákat is céllal adja!

Velünk táborozott Eric és Rosemary Barrett is, akik két előadást tartottak. Kedden különböző evangelizációs módszerekről hallhattunk, amelyeket a gyülekezet falain kívül alkalmazhatunk. Közös étkezések, kulturális vagy tudományos jellegű előadások, foltvarró körök, gyermekklubok, Biblia-múzeum, Alfa-kurzus, ezek mind-mind segítségül lehetnek abban, hogy a kívülállókat elérjük, és az evangéliummal megszólítsuk.

Szerdán dr. Eric Barrett (a NASA egykori munkatársa) tartott érdekfeszítő előadást arról, hogy létezhet-e elérhetőbb bolygó a Földön kívül. Bemutatta azokat a bolygókat, amelyek feltehetőleg a Földünkhöz hasonló életkörülményekkel rendelkeznek. Véleménye szerint ezek az elképzelések mind a fantázia szüleményei és egyik sem támasztható alá tényszerű bizonyítékokkal, hogy valahol is életre utaló nyomokat találtak volna. Végso következtetésében eljutott oda, hogy ha univerzumunkban nem is találunk ilyen bolygót, de van egy hely, amely a Biblia szerint sokkal élhetőbb és boldogabb lesz a földi élethez viszonyítva: a mennyország.

Az esti áhítatokon felüdülés volt hallgatni lelkipásztortársaink igei üzeneteit. Lehetőség volt arra, hogy minden család beszámoljon magáról, gyülekezetéről. Ezek a bizonyágtevések rádöbbsentettek minket arra, hogy még többet kell imádkoznunk egymásért és gyülekezeteinkért. A lelkipásztor-feleségek is jól érezték magukat, amikor külön, női körben együtt tudtak beszélgetni és imádkozni. Testreszabott foglalkozás volt a gyerekeknek és a fiataloknak is, amiért nagyon hálásak vagyunk a szervezőknek.

A lelki feltöltődés mellett fizikai kikapcsolódásra is lehetőségünk nyílt, amikor együtt sportolhattunk, a nők kézi munkázhattak, vagy elsétálhattunk egy közeli borvízforráshoz. Az evangelizálásról nemcsak beszéltünk, hanem a Szentegyházi fürdőn egy rögtönzött flashmob-ot is szerveztünk. A vízben váratlanul felcsendült a lelkipásztori családok kórusa. A baptista énekeket a fürdőzők érdeklődve figyelték, és a végén tapssal értékelték.

Hogy miért is van szükség megszervezni a lelkipásztorcsaládok hetét? Amennyire elhívásunk a gyülekezeti közösség építése és ápolása, ugyanannyira fontos a lelkipásztori közösség építése is. Ha a lelkipásztorok egységben és szeretetben együtt munkálkodnak, ez áldás lesz a gyülekezetekre nézve, és országunkra nézve is. Formálja ki az Úr ezt az egységet és szeretetet közöttünk! „Ismét, mondom néktek, hogy ha ketten közületek egy akaratot lesznek a földön minden dolog felől, amit csak kérnek, megadja nekik az én mennyei Atyám” (Mt 18:19).

Nagy Ferencz lp.

Hálaadás és külmisszió

KEDVES TESTVÉREINK!

Újra eljött az ősz. Gyülekezeteinkben hálát adunk Istennek a lelki és fizikai gondviselésért, amelyet ebben az évben is megtapasztaltunk. A föld meghozta termését, van ivóvizünk és adottak az életfeltételek. Sok áldást kaptunk Istentől, melyet neki köszönünk meg a hálaadó ünnepeken.

Az elmúlt években a hálaadó napi gyűjtéssel közösségünk a külmissziót támogatta. Örvendetes volt tapasztalni, hogy nagylelkűen támogatták a testvérek a külmissziót. Ebben az évben is szeretnénk a hálánapi gyűjtést a külmisszióra fordítani. A külmissziós alaphoz támogatjuk a Vajdasági missziót, Kelemen Szabolcs testvért és családját Kárpátalján, a Dumitriu házaspárt Pápua Új-Guineában és még más külmissziós tevékenységeket, melyek közösségünkhöz tartoznak.

Szeretettel kérjük a testvéreket, hogy tartsák meg az idén is a hálaadónapi célgyűjtést a külmisszió támogatására. A begyűlt összeget kérjük majd a Szövetség székhelyére eljuttatni, Nagyváradra.

„Aki szűken vet, szűken is arat, aki bőven vet, bőven is arat. Ki-ki amint eltökélte szívében nem kénytelenségből, mert a jókedvű adakozót szereti az Isten. Az Isten pedig hatalmas arra, hogy rátok árássa minden kegyelmét, hogy mindenben, mindenkor teljes elégségtek lévén, minden jótéteményre bőségben legyetek” (2Kor 9:6-8).

Budai Lajos missziói alelnök, Nagyvárad

A hegyen...

Országos ifitábor a Hargitán

A HEGYI BESZÉD üzenetét igyekeztünk mindinkább megérteni és magunkévá tenni augusztus 20-26 között a Hargitán, Sipos Márk szegedi lelkipásztor segítségével. Közel 200 fiatal, éhezők és szomjúhozók, boldogan tölthettünk együtt egy tartalmas hetet, amit, azt a következő beszámolók bizonyítják:

„Számomra a tábor egyik legfontosabb része a csoportbeszélgetés volt, ugyanis amit hallottunk a délelőtti alkalmon, azt a csoportbeszélgetésen megbeszéltük. A legtöbb esetben mindenki hozott saját megtapasztalást a mindennapi életéből, ami által épülhettünk és láthattuk azt, hogy hasonló kérdések foglalkoztatnak bennünket. Isten az előadások által különösen a szívemre helyezte, hogy a föld sója vagyok és azért helyezett oda, abba a környezetbe, ahol vagyok, mert eszközként akar használni és azt akarja, hogy világítsak.” – **Veres Klára, Kraszna**

„A magaslatokon járva, különleges módon tapasztalhatjuk meg Isten jelenlétét, ezt éltem át én is a táborozás alatt. Ő betölt, viszont visszatérve a hétköznapi napokba, ahol egyszerű és megszokott módon történnek a dolgok, hiányt érzünk és vágyunk újra betöltekezni vele. Jó volt tudatosítani magamban, hogy Isten kész adni, viszont rajtam múlik, hogy mennyit fogadok el abból, amit nekem szánt. Megértettem, hogy Isten nem arra hív, hogy állandóan magaslatokon járjak és ezekben a pillanatokban maradjak meg, hanem lemenve a völgybe mutassam be a Vele átélt megtapasztalásokat és ezzel is Őt dicsőítsem.” –

Balla Tamás, Szilágyperecsen

„Második alkalommal vettem részt az országos ifi héten. Hálás vagyok, mert sok élménnyel gazdagodtam. Örömmel gondolok vissza a csoportbeszélgetésekre, amelyek során alkalmunk adódott jobban megismerni egymást. Mindenki őszintén beszélt a hitéről, a megtapasztalásairól és érzéseiről. Hiszem, hogy a személyes történetek által mindannyian épültünk és erősödtünk. A hét során a régi és új barátok társasága, a tanítások és előadások, a szívem melengető énekek és a csodálatos környezet mellett, úgy érzem, hogy a legfőbb összetartó erő az Isten érezhető jelenléte és szeretete volt.” – **Mátyus Henrietta, Kibéd**

„Ez a tábor egy nagy élmény volt. Miért? Azért, mert nagyon jól éreztük magunkat a hegyen. Mi okból? Azért, mert ez a hegy egy gyönyörű helyen található, és hidd el nekem, nagyon szép. Azért is éreztük jól magunkat, mert jó programok voltak, például: röpi, foci, asztalitenisz és nagyon jó túrázási lehetőség. Mivel az ország minden részéből jöttek fiatalok sok embert megismertem, sokakkal összebarátkoztam és voltak olyan előadások, amelyek hiszem, hogy segítenek nekünk a jövőbeli döntésekben (szakmaválasztás, párválasztás stb.). Láttam fiatalokat, akik megkapták az életcéljukat és az örök boldogság titkát!” – **Boda József, Ipp**

„Ha a táborban eltöltött időre gondolok, előttem vannak most is a dicsőítő énekek, őszinte bizsogások, buzgó imák, megérintő igei üzenetek és a családi hangulat, ami körülvette a tábort. Egy igazán áldott hét volt számomra és érezhető volt az Úr jelenléte közöttünk. Személyesen, az idei hargitai tábort, ha egy mondatban kellene megfogalmaznom, akkor az Istennel való közösség és az Ő szeretetének

megtapasztalása jellemezné a legjobban. Úgy, mint ahogy sokakat, az Úr megszólított engemet is és megújulást hozott az életemben. Örülök, hogy részt vehettem az Úr csodás munkájában és láthattam, megérezhettem, hogy az én és mások élete is megváltozik.” – **Hegyi Anita, Arad**

„Az idei hargitai táborozás nagyon áldásos volt; úgy gondolom, és úgy láttam, hogy nem csak számomra. Nagyon örülök, hogy úgy döntöttem, hogy idén is itt táborozzak, mert Isten kegyelméből egy nagyon jó lehetőség volt lelkileg megújulni (és testileg is felfrissülni). Délelőttönként a hegyi beszéddel foglalkoztunk (Máté 5-6-7), és már az első igeversből megfogott egy gondolat: „Mikor pedig látta Jézus a sokaságot, felméné a hegyre, és amint leül vala, hozzámenének az ő tanítványai. (Máté 5:1)”. Mi hogy viszonyulunk Isten szavához? Hogy hallgatjuk, amikor Ő szól? Csak egy vagyunk a sokaságból és messziről hallgatjuk Őt, ahol nagyon könnyen sok minden elterelheti a figyelmünk és így nem jut el az üzenet a szívünkig?! Vagy pedig úgy teszünk, mint a tanítványok? Odamegyünk-e közel Hozzá, hogy jól és tisztán hallhassuk az üzenetet? Én ezt szeretném tenni, hogy bármikor szól az Ige, ott

legyek közel Mellette, nyitott és engedelmes szívvel, és kész legyek megtenni, amit mond, mert csakis így lehet a világ világossága és a föld sója.” – **Bara Miklós, Szilágysomlyó**

„Számomra kegyelem volt, hogy ott lehettem «a hegyen», és megtapasztalhattam azokat az áldásokat, amelyeket Isten elkészített. Lehetőségem nyílt rá, hogy több időt töltssek az Ige mellett és ezáltal megvizsgáljam az életemet, miből kell megtisztuljon a szívem, mert Isten szent és át akar formálni, hogy készek legyünk arra, amikor előtte meg kell állni. «Boldogok a tiszta szívűek, mert ők meglátják az Istent.» Öröm volt megismerni fiatalokat és hallani, hogyan munkálkodik az Úr.” – **Kacsó Melinda, Nyárádmagyarós**

„Sokan megkérdezték már, hogy milyen volt a hargitai tábor, és ha egy szóban kellene erre válaszoljak, annyit mondanék, hogy ÁLDOTT! Isten ott volt, és a jelenlétét nem csupán az istentiszteleteken éreztük, hanem jelen volt közöttünk mikor játszottunk, a beszélgetéseinkben, a tábortűznél, mikor órákig énekelünk. Az egész tábor hangulatát fokozta a jó társaság, meg amikor megoszthattuk egymással örömeinket, hogy Isten mennyire is csodásan és hatalmasan munkálkodik bennünk, körülöttünk.” – **Dombi Mátyás, Margitta**

„A táborban igazi feltöltődést kaphattam. Jó volt hívő, keresztyén fiatalok társaságában időt tölteni, megismerni új embereket és a lelkiekben is növekedni. Az előadások során jobban megismerhettem Istent és közelebb kerülhettem hozzá. Megismerhettem Istent úgy, mint egy adakozó, nagylelkű és bőkezű Istent, olyan tulajdonságok, amikre eddig nem sikerült felfigyelnem. Megfogott még egy gondolat, hogy amikor ő elkezd valamit, akkor nem lép utána hátra, magunkra hagyva, hanem végig velünk van, és amit elkezdett azt be is fejezi.” – **Raina Henrietta, Torda**

„Elmondhatom, hogy ez volt a legjobb táborom a Hargitán. Mi, fiatalok olyan sok helyről és helyzetből érkeztünk, de egy dolog vezérelt a "Hegyre": hogy Isten jelenlétében lehessünk. Szabadidőben, lehetőség volt ismerkedni, jókat beszélgetni, különböző sportokat kipróbálni és gyalogtúrázni. Számomra nagy élmény volt, ahogyan 180 fiatal lelkesen tudja együtt dicsőíteni az Atyát és a tanítások által erősödni. A bizonyágtételek is olyan hitelesen hatottak ránk, hogy látva a különböző élettörténetek, ahogyan munkálkodott az Úr, a hitemben megerősödtem.” – **Lázár Anna Boglárka, Csíkszereda.**

Gyűjtötte: **Bátori Melinda**

Táborpad...

... és tábortűz

■ 2018. augusztus 23-án költözött haza a Megváltójához † **Bornemisza Anna** testvérnőnk 85 esztendőskorában, Újösben. A gyászistentiszteletre augusztus 26-án került sor ugyanott, Isten ígését a háznál Szakács Zsolt református lelkipásztor Jn 14:1-6 ígék alapján, román nyelven Nelu Parel rădăuți lelkipásztor hirdette a 4Móz 23:19-ből, valamint Kelemen Sándor helyi lelkipásztor szolgált Kol 4:14-18 szerint. A temetőkertben román nyelven ismét Nelu Parel, magyarul pedig Kelemen Sándor szolgált, előbbi az 1Tessz 4:13-18, utóbbi a 73. Zsoltár 23-24 alapján. Isten vigasztalását kívánjuk a gyászoló családnak! [**Kelemen Sándor**]

■ † **Debre Vilma** 2018. augusztus 7-én életének 80-dik évében távozott az élők sorából Szilágyperecsenben. Testvérnőnk 1938. április 27-én született Szilágyperecsenben, Tótos Mihály és Tótos Anna ötödik gyermekeként.

1964. november 29-én házasságot kötött Debre Mártonnal. Házasságukat az Úr két gyermekkel áldotta meg. 1981-ben alámerítkezett férjével és nagyobbik fiával együtt és így a Szilágyperecseni Baptista Gyülekezet tagja lett. A temetési istentiszteleten a háznál Bálint Pál lp. a Jel 14:13 alapján hirdette a vigasztalás ígését, ami után fel lett olvasva a nekrológ. A temetőkertben Balla Béla, a gyülekezet diakónusa hirdetett ígét a Jel 7:9-17 alapján. AZ Úr vigasztalja a gyászoló családot!

■ Megdöbbenve, de Isten akaratában megnyugodva vettük tudomásul, és most tudatjuk a Szeretet olvasóival, hogy † **Nagy Sándor**-t az Úr 2018. július 28-án, 62 évesen hazaszólította. Bi-hardiószezen született, majd a nagyváradi gyülekezetben szolgált a fúvószenekar vezetőjeként. 1994-ben áttelepültek Miskolc szirmára, ott is tovább szolgált, mint diakónus és zenei vezető. Rövid, de nagyon súlyos betegség után az Úr hazahívta. Temetése augusztus 3-án volt Szirmán, ahol Mezei Tamás helyi lelkipásztor a 73. Zsoltár 26-ik verse alapján búcsúztatta sok egybegyűlt előtt. Egy egybevont énekkar szívhez szóló szolgálata és a Continental együttes csoportja is vigasztalta a gyászolókat. Az Úr vigasztalja a gyászolókat azzal a reménységgel, hogy lesz boldog viszontlátás. [**Pál Éva, Nagyvárad**]

■ Zilahon 2018. szeptember 7-én kísértük utolsó földi útjára † **id. Nagy Béla** testvért, akit az Úr 75 évvel ajándékozott meg. Testvérünk 1943. augusztus 16-án született Egrespatakon. 18 évesen, megtisztult élettel, fehér ruhában is vallást tett hitéről, csatlakozva Krisztus testéhez.

■ **Elfogadták a család fogalmának meghatározását célzó alkotmánymódosító törvényt.** A kérdésben döntő jobbal bíró román szenátus szeptember 11-én elfogadta azt a törvénytervezetet, amelynek célja az Alkotmány 48. cikkelyének módosítása, kimondatva ezzel, hogy **a család egy férfi és egy nő házassági kapcsolatán alapul.** Jelenleg az említett cikkely úgy szól, hogy „a házasság két élettárs között köttetik”. Az élettárs fogalma kétértelmű, az alkotmánymódosítás indokolt, mondják a 3 millió aláírás összegyűjtői. A törvénytervezetet 107 igen, 13 nem szavazattal, és 7 tartózkodással, azaz nagy többséggel fogadták el. Az alkotmány módosítását célzó népszavazásra 2018. október 6-án és 7-én kerül sor. Ennek érvényességéhez a szavazóképes lakosság legkevesebb 30%-ának részvételére és az igennel szavazók fele plusz egy arányára van szükség. [**Creștinul Azi**]

Majd munkát vállalt Zilahon a Vöröscsillag bútorgyárban, ahol megismerte Fazakas Bertát, későbbi házastársát. 1966 őszén házasságot kötöttek, ebből a frigyből született öt gyermekük: István, Béla, Csaba, Erzsébet és Dávid. Gyermekeiket nagy

szeretettel, istenfélelemben nevelték. Gyászolják öt testvérei, gyermekei, 16 unoka és 2 dédunoka.

Megelégedettség, szolgálatkészség, a szent és a jó dolgok melletti elkötelezettség jellemezte. Az első között volt az imaházépítésnél, gyakorolta a beteglátogatást, szívesen segédkezett a táborozások alatt, szerette a természetet és kerti munkákat. Betegségét alázattal, panasz nélkül hordozta.

A kápolnánál Pardi Félix lelkipásztor a 2Tim 4:6-8 alapján búcsúztatta Béla testvért, mint aki jó példát hagyott hátra a nemes harc megharcolásában. Budai Lajos lelkipásztor a Zsid 4:10-13 alapján Isten nyugalomába való bemenetel ígéretével vigasztalta a gyászolókat. A temetőkertben Veres Efraim lelkipásztor a Kol 3:1-4 alapján irányította figyelmünket a mennyország felé, arra, hogy mennyire fontos az odafelvalókkal törődni és nem a földiekkel. A gyászistentiszteleten a zilahi gyülekezet ének és zenekara is szolgált. Végtisztességet tettek továbbá Bándi Sándor, Borzási István, Fazakas György, Nagy Ferenc, Veres Ernő lelkipásztorok, valamint Szőnyi Levente szilágynagyfalui református lelkész. Isten vigasztalását kívánjuk a gyászoló családnak, köztük fiának, Nagy István lelkipásztornak, és testvérének, Nagy Mihály ny. lelkipásztornak. [**Nagy Ferencz lp.**]

Aranymenyegző Vajdahunyadon

Aranymenyegző volt Vajdahunyadon augusztus 5-én, amikor **Varga Sándor és Piroska**, Isten kegyelméből házasságkötésük 50. évfordulóját ünnepelték a gyülekezetben és a családban.

Testvéreink házasságát Isten két gyermekkel és négy unokával ajándékozta meg. Igei üzenetek is elhangzottak Katona Pál tv. – albániai misszionárius – a Zsolt 50:15 vers alapján, illetve Tóth Róbert helyi lp. részéről az ApCsel 27:8b, Zsolt 100:5 alapján arról beszélt, hogy Isten az Ő kegyelméből ebben az 50 évben adott szép kikötőket, amelyre érdemes visszatérni és megemlékezni, hálát adva Istennek, akinek örökké tart a szeretete és hűsége nemzedékről nemzedékre. Az igeszolgálatok után a Varga házaspár imádkozott és hálát adtak az Isten kegyelméért és megtartásáért, ezután pedig Katona Pál tv. és Tóth Róbert lp. kérték Isten további áldását és kegyelmét életükre és családjukra egyaránt. Testvéreinket igével, költeményekkel, énekekkel köszöntötték: az idős édesanya Katona Teréz testvérnő, gyermekeik, unokáik és a többi családtagok, illetve Szűcs Endre gyülekezeti elöljáró (Lk 24:13-15) és Tóth-Reinbold Edit a nőikör részéről. Kívánjuk, hogy az Úr áldja meg továbbra is testvéreink életét és szolgálatát úgy a családban, mint a gyülekezetben! **[Tóth Róbert]**

HIBAIGAZÍTÁS. A **Vezérfonal 2018-as** kiadásában két hibára is fény derült, amiért az olvasók elnézését kérjük. November 18-24 között a délelőtti igék ismétlődnek délután is, ugyanez fordul elő Karácsony 3. napján. A helyes igék a következők:

November 18–24

V. Isten népe a nyomorúságban	Jel 7:1-17
H. Van Főpapunk a nehéz helyzetekben is	Zsid 10:19-31
K. A nyomorúságban is megmenekül Isten népe	Dán 12:1-13
Sz. A nyomorúság megtéréshez vezethet	Hós 14:1-10
Cs. Gyötrő helyzetekben is szól és küldd az Úr	Bír 6:1-24
P. Nehézségben jön segítség	2Kir 4:1-7
Sz. Megalázkodás nehéz időkben	1Krón 21:14-30

Karácsony 3. napja

Sze. Várták és meglátták	Lk 2:21-40
--------------------------	------------

MIT TANÍT A BIBLIA? (18.)

A Veres tengeren való átkelés és a Sinai hegy (II.)

A Sinai hegy (és a Hóreb, 5Móz 4:15), ott volt, ahol Mózes Jetró juhait legeltette. De mivel Jetró Midián papja volt, azt feltételezik, hogy a Hórebet és a Sinai hegyet Midián országának területén kellene keresni, a Veres-tengertől keletre (2Móz 2:15; 3:1. 12). Mert ugye, Pál apostol is kijelenti, hogy a Sinai hegy Arábiában van (Gal 4:25), és az Arábiának nevezett félsziget pedig az Aqaba öböltől keletre található.

Igen ám, de a bibliai időkben a Sinai félszigetet is Arábiának tekintették (lásd Herodotus írásait, Kr. e. 5. sz., és Wilhem Gesenius féle Héber Lexikont, 1834).

A zsidók a Szuzei és Aqaba öböl közötti földnyelvet nevezik Sinai félszigetnek. Joggal feltételezhetjük, hogy a megnevezés évezredek óta ugyanaz. Ők biztosan jobban tudják!

A midiániak nomád életet folytattak. A Veres tengertől keletre eső terület kiterjedhetett az Aqaba öböltől északra és nyugatra eső területekre is. Mózes elbocsátotta az apósát, „és ez elment hazájába” (2Móz 18:27). Hasonlóképpen cselekedett Hóbáb, a Mózes sógora, akit hívott, hogy tartson Izráellel: „Az pedig felele néki: Nem megyek, hanem az én földemre és az én rokonaim közé megyek.” (4Móz 10:30). Ezek az igék azt bizonyítják, hogy Jetró és családja ebben az időben nem tartózkodott saját földjén és hazájában, következésképp a Sinai hegy sem a Midián földjén volt, hanem máshol. Ha a Sinai hegy az Aqaba öböltől keletre lett volna, akkor az Midián földjén lenne, így Jetrónak és Hóbábnak nem kellett volna „hazamenniük”.

Szaúd Arábiában keresni a Sinai hegyet azért sem lehetséges, mert a 2Móz 15:22 szerint miután Izráel népe átkelt a Veres tengeren, a Súr pusztája felé tartott. 1Móz 25:18 és 1Sám 15:7 szerint Súr pusztája „Egyiptom átel-lenében” található. Súr pusztája ott van, amerre Hágár menekült Sára elől Hebronból (1Móz 16:7). Ha Izráel az Aqaba öbölnél kelt volna át a Veres tengeren Szaúd Arábiába, akkor utána nem mehetett a Súr pusztája felé. A Sinai hegy tehát a Sinai félszigeten található.

A Sinai-hegy, vagy Hóreb, a mai Egyiptomhoz tartozó Sinai-félsziget déli részén található hegycsoport. Itt van Egyiptom legmagasabb csúcsa. A judaizmus, a kereszténység és az iszlám vallás szerint Mózes itt kapta a Tízparancsolatot Istentől.

Dr. Borzási István

(folytatás a 6. oldalról)

– hogy jobban odafigyeljünk a krónikus, életstílusból eredő betegségekre, különösen a nők között.

Imádkozzunk Latin-Amerikáért.

Imádkozzunk, hogy Isten használja a Latin-amerikai Baptista Nőszövetség vezetőit, hogy teljes odaszántsággal szolgáljanak, úgy Latin-Amerikában, mint a texasi, New York-i, New Jersey-i spanyol ajkú nőtestvérek között;

– hogy a latin-amerikai országok nőszövetségei támogassák a missziómunkát és az evangélizációt;

– hogy az Úr állítson szolgálatba fiatal nőtestvéreket, akik különféle szolgáltatók és projektek által bemutatassák Krisztus világosságát és szeretetét;

– hogy a nőtestvérek szeretettel és odaszántsággal adakozzanak a világimánapon, és az adományok által sokak áldásban részesüljenek.

BIBLIATANULMÁNY

Mit mond a Biblia az igazságosságról?

Isten azt akarja, hogy álljunk ki az igazság mellett.

Az a fogalom, hogy „igazságosan cselekedni” körülbelül százszor található meg a Bibliában: „Ezt mondja az Úr: Járjatok el törvényesen és igazságosan! Mentsétek meg a kiszármányoltat elnyomójától! A jövevényt, az árvát és az özvegyet ne nyomorgassátok!” (Zsolt 22:3).

Tehát mit jelent az igazságosság? Azt tenni, ami helyes, ami törvényes, „megfelelő módon cselekedni”. Nem csak beszélni róla, hanem tenni is.

Az igazságosság Isten alapvető jellemvonása.

„Igazságosan bíraskodik a világ fölött, részrehajlás nélkül ítéli a nemzeteket. Az elnyomottak menedéke az Úr, menedék a nyomorúság idején... Megismertette magát az Úr, igazságot szolgáltatott” (Zsolt 9:9-10; 9:17). Isten úgy írja le magát, hogy Ő maga az igazságosság: „Mert én, az Úr, szeretem az igazságot” (Ézs 61:8). „Vajon Isten nem szolgáltat-e igazságot választottainak, akik éjjel-nappal kiáltanak hozzá? És várakoztatja-e őket? Mondom nektek, hogy igazságot szolgáltat nekik hamarosan” (Lk 18:7-8). „Igazságosak és igazak a te utaid, népek királya” (Jel 15:3).

Isten célja, hogy több igazság legyen a földön.

„Figyeljete rám, ti, népek, hallgassatok rám, ti, nemzetek! Mert tanítás származik tőlem, és törvényemet a népek világosságává teszem hamarosan. Közel van igazságom, jön már szabadításom, és karommal népeket ítélek.” (Ézs 51:4-5). Törekednünk kell az élet oltalmazására:

„Mentsd meg azokat, akiket halálra visznek, és ne fordulj el azoktól, akiket a vesztőhelyre hurcolnak!” (Péld 24:11).

„Nyisd meg szádat a némaért, a mulandó emberek ügyéért!” (Péld 31:8). Isten megjutalmazza az igazságos cselekedeteket: „Ha az igaz eltér igazságától, és gonoszságot

művel, meghal miatta. Ha pedig a bűnös megtér bűnéből, követi a törvényt és az igazságot, akkor emiatt élni fog” (Ez 33:18-19).

Az én válaszom Isten céljaira

Ahhoz, hogy több legyen az igazságosság a földön, jobban oda kell figyelnünk a körülöttünk élőkre. A Bibliában az elnyomott személyek gyakran közönséges emberek voltak, nem azok, akik éhínség, árvizek vagy földrengések áldozatai. Voltak olyanok, akikkel a „rendszer” nem bánt igazságosan, és valakinek fel kellett ismernie ezt. Olyan embereket pedig, akik jónak tartották magukat, figyelmeztetni kellett, hogy álljanak ki másokért.

A jogvédők megfigyelték, hogy háromféle ember létezik: akik engedik, hogy a rossz dolgok megtörténjenek körülöttük; akik beszélnek a változás szükségességéről; és azok akik cselekednek a változás érdekében. Ez utóbbi csoportba kevesen tartoznak, de előttünk vannak a bibliai példaképek, akikről tanulhatunk napjainkban is.

Fordította: **Havas Péter**

HAZAI IMATÉMÁK

Adjunk hálát azért, hogy:

- Isten munkálkodik azok szívében, akik már ismerik Őt. Kedves dolog ezt tapasztalni.
- Isten megszólít és elhív az Ő követésére olyan személyeket, akik addig még nem hallottak Róla.
- a mi Istenünk imameghallgató Isten.

Kérjük Istent arra, hogy:

- rendeljen munkahelyeket az országban, hogy szülők és fiatalok itthon tudják megkeresni a kenyerüket.
- az édesanyák családjuk együtt maradása érdekében, a külföldi munka helyett, vállalják az egyszerűbb életet megelégedéssel
- a fiatal lányok és az édesanyák tudjanak a posztmodern korunk sokrétű sodrásával hittel szembe úszni.

Szeretet – kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége
Elnök: Pardi Félix

Főszerkesztő: János Csaba
Felelős szerkesztő: Gönczi Géza
410050 ORADEA, Str. Gen. H. M. Berthelot 5.
E-baptifon: 0735 500 009
E-mail: szeretetlap@gmail.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.
Lapzárta: a megjelenést megelőző hónap 12-e.

Nyomtatás: Pentaprint Nyomda, Bihar.

A lap megjelenik **havonta**. ISSN 1223-4605